

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU HETILAP.

A „Muraszombati gazdasági fiók-egylet“ s a „Muraszombati dal- és zene-egylet“ hivatalos közlönye.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:
Egész évre 3 frt. Félévre 1 frt 50 kr. Negyedévre 75 kr.
Egyes szám ára 10 kr.
Előfizetési pénzek és reklamációk a kiadóhivatalhoz
(Grünbaum Márk) intézendők.

Feladó: szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

GRÜNBAUM MÁRK.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények
a szerkesztőséghez küldendők.

Hirdetési díj: 1 hasábos petítior egyszeri hirdetésnél 10 kr.
többszöri hirdetésnél soronként 6 kr. Bélyegdíj 30 kr.
Nyilttör petítiora 25 kr.

Dr. Koch találmánya.

A tudomány nagy diadalt aratott. Kitüntette, hogy nincs a földön hatalom, mely vele megmérkőzhetnék. Híres államférfiak, vitéz hadvezérek művei ösz-szetörpülnek szemben ama találmány-nal, melyhez dr. Koch neve fűződik. Nem új ügy, sem új gépezet, sem a gőz, sem a villam erejének újabb ki-aknázási alakzata nyilvánul e találmányban. Sokkal egyszerűbb az és igénytelen, mint maga a feltaláló, a ki valódi tudós szerénységével ismerteti találmányát: a tudóvész elleni győgyesert.

Egyszerű folyadék az, melyet a tuberkulozis beteg bőre alá feekendez-nek, hogy a vérrel vegyülve, azt a tudóvész hatálát okozó bakteriumaitól megtisztítsa.

Azt mondják, hogy e folyadék való-ságos csodákat művel az emberi szer-vezetben, mert még oly testet is képes felüdíteni, melyben a láthatatlan bak-teriumok maradosása az enyészet sötét barázdáit véste.

Dr. Koch, berlini orvosnár, a ki a kolera elleni szer felkutatása körül tett tanulmányai útján már régen nagy hírességnek örvendett; de a mostani találmánya méltán emeli őt az összes európai hírnevesek fölé, mert tudóvészt győgyítő szerével nemcsak egyes or-

szágoknak, hanem az egész emberiség-nek tett megbecsülhetlen szolgálatot.

Magyarországból is százával özön-lenek Berlinbe a szakértő férfiak és orvosok, hogy a nagy tudóssal való személyes érintkezés útján minél alaposabban ismerkedhessenek meg a fel-fedezés lényegével. Az eddig nyilvános-ságra került adatok csak annyit árul-nak el, hogy itt oly szerzőről van szó, mely az emberiséget egyik legrette-nesebb ellenségétől, a tüdő-kórságtól van hivatva megszabadítani. A csola-szer készítésének módját még a titok fátyla lebegi körül. Dr. Koch meg-ígérte, hogy részletes leírással csak akkor fog előállni, ha a szer alkát-részeinek tökéletesítése be lesz fejezve. A szakférfiaknak azonban még ez a terminus is hozzá, és sietnek a tudomány-szomj türelmetlenségével a nagy berlini tudóshoz, hogy tőle személyesen meghallják az ígét, mely annyi ember-életet lesz hivatva megmenteni a biz-tos pusztulástól.

Magyarországon évenként körülbelül százezerre megy azok száma, kiket a tuberkulozis öldöklő kórsága kerget korai sirba. Ezentúl tehát minden évben kö-rülbelül 100,000 olyan ember fog meg-mentetni a magyar társadalmi életnek, kiknek a nemzet hasznát nem vehette és akik csak fájdalmat okoztak kör-

nyezetüknek és gyászt hoztak a hozzá-juk tartozó családokra.

Dr. Koch találmánya tehát messze-menő hatással lesz nemcsak társadalmi, hanem közgazdasági életünkre is, és halomra fog dönteni sok kombinációit, melyet az utóbbi években társadalmi és közgazdasági bölcselők rendszerbe foglalni igyekeztek.

A nagy berlini tudós ma már leg-ünnepelettebb embere Európának. Nem-csak szűkebb hazájában, hanem Európa minden országából feléje nyújtják a pálmát, dicsőségének elismerésére. Még az a nemzet is, melyet ezelőtt két év-tizeddel a német fegyverek véres há-boruban a sárgafölding lealázták, még e nemzet fiait is sietnek hódolatuknak kifejezést adni a tudomány felkent apos-tola előtt.

A németek nem tartoznak a leg-rokonszenvesebb nemzetek közé Euró-pában. Erőszakosság, döllyf és durvaság jellemzik őket az idegenekkel való érintkezésben, de ha mindezeknél is nagyobbak volnának hibáik, még akkor is ellensúlyoznák őket az az érdem, melyet e nemzet egyik dicső szülöttje szerzett magának az egész európai tár-sadalom, az emberiség szolgálatában.

Ismerjük el dr. Koch nagy találmányá-nak értékét és kövessünk el mindent, hogy áldásossá tegyük nemzetünkre nézve is.

Bolygó csillagok.

— Elbeszélés. — Irta: Kropelka Imre. —
(Vége.)

Akkor már megindult a mende-monda, a vilá-g nyelvet nem zárta el a beszéltetés. Furesa hírek számköztökz arról is, arról is. Mikor Kruppka uram megharagudott a szomszédjára, baragjában szemérvet a mult idők fölött a clarula előtte a csaláságokat, a szomszéd ur sem volt rest s azt mondta — ha te is, én is. Napfényre került ilyen módon az asszonyok vetke. Azok a szegény ártatlan férfiek addig őrizték felségüket, míg szarvakat nem kaptak, addig kardoskodtak, míg kardjuk ele le nem törött, addig szoptak egy-mást, míg mások fölta rájuk is nem ragadt. A férfiak nagyokat nevettek egymás háta mögött, holott önmagukat kellett volna kiuevetniök s mit egymást esaltak, tulajdonképen önmagukat esalták meg. — De hát a vitézek eltavoztak! . . .

A Petraesekek portáján nem igen törődtek a falubeli eseményekkel, ott nagy készülődések folytak a közelgő ünnepélyre. Mert hát ünnepnek lehet nevezni azt a napot, mikor a derek Petraesek egyetlen fia, reménye, örököse hazán hosszú bolygásából, hogy átvége azt, a mi megilleti s esendes fészket alapitson magának. Nem oly köz-pani dolog ez, meg kell hát ilmi méltó fényfnyol, méltó örömmel s bejegyezni a régi naptárba, hogy

a családot erő fontos események bejegyezteték vala. Az öreg Petraesek már előre örvend a nagy napnak, könyei potyognak, ha rá gondol s azt sem tudja, hova legy-n a boldogságtól. S az Iván bolygásának ideje csakugyan lejárt. Hosszu keserves idő, mit csak hosszabbított az emlékezés, a szenvedés. Minden reggel azzal a gondolattal kell fel: Mit csinál most Franka? Minden este azzal a gondolattal nyugodott le: Gondol-e ráim, nem felejtett-e el? Hol kalandoz most gondolataival, felkeresi-e azt a helyet, mit a csillag mutat neki, hogy merre bolygong must az Iván gyerek, hány-szor gondol real? Mert a csillag most is annyit beszélt, most is annyit mesélt káprázató jutékával. Az a két csillag oda fenn most is egymás mellett volt, az egyik követte a másikat, ha az jobbra tért, jobbra tért ő is . . . mit a hogy Iván mondta Frankának, mikor az remegve laj-totta vállára fejét s felélezte a magas égboltra? Milyen szép az a két csillag! Ilyen lesz-e az ő életük is, ily rózsás pályán haladnak-e ők is a nagy világban, hogyha jobbra ter az egyik, kö-venne a másik is. Szegény Iván, mennyit ábrán-dozott, hány reménysugárt font koszorúva, hogy azt a jövőnek szentelje. Ugy tett, mit a bucsuzó, megcsókolta a kendőt, a galyat, a virágot, azokat a szent ereklyéket, melyeket magával hozott az édes földről. Ha madárt látott, elkülhite oda, hogy szálljon le arra a házra s ott énekelje el azt, mit ő izen. Ha szelző játszott arczával, susogott neki szerelmesen, édesen sokat, tán az a szelző elviszi a sóhaját, elviszi a szót, hallatja a hangot. Ha lomhaság hajított eleje, aztú izent valamit, hisz azok elmondják egymásnak a történeteket, a törpe

bokor a magas tölgynek, a tölgy aztán tovább adja addig — addig, míg eljut oda, hova szánya volt. Ha patakhöz ért, mennyit beszélt neki, tán azok a tánczoló, keringelő hullanfodrok megtart-ják a szót s bohókás futasukban elviszik oda. Hát eljutott-e a hír, elvitte-e a madár, a lomb, a szellő, a patak, avagy csak elenyészett a feleiben, eltűnt a semmiségben, mint a sóhaj? Nem felelt arra senki, semmi, hiába kérdezte a madártól, az csak dalolt neki; hiába a szellőtől, az tovább játszott a fűrellel, hiába a pataktól, nem tudott egyik sem semmit. Felkereste hát képzeletben. Maga elé rajzolta a légbé ugy, mint a hogy utólján látta, szemében könny-n, arczául fájdalommal, mintha vonagló ajka azt akarná mondani „mikor jössz vissza ismét, mikor látlak újra, hogy aztán örökre lássalak, mikor térsz vissza, hogy többé ne le ereszkelsz?“

Felkereste ez az ámitó képzelet álmaiban is s oly szép képeket játszott előtte, hogy Iván azt kívánta — haresak ne ábrándi volna fél sohsem. Milyen álmok voltak azok! Rózsasak, boldogok — és mégis oly szomorunk, keservesek, hisz a való egész más sor-ot mulatott. Álmodon — hisz mindenki álmodik! Az ifju lány, a küzdő férfi, a megtört agg, mindégyciknek van szép álma s vaj-on mennyi lejjűl be azokból? Szép az álom, mikor a tündérek himzik, vagy a rajongó képzelet cafrázza ki; szép, midőn a megtört szívet nyug-tatja, batorítja, midőn oly képeket mutat neki, melyek az ezeregyjé bűvös világából kerültek elő, mintha kérdődni akarnának azzal, a mi volt, van és lesz; szép, midőn anygialkák lehetetik aranyos kódfátyolát s rajta a szépséyes alakokat; sze-

Vasut-ügyünk.

Muraszombat község képviselő-testületének f. évi nov. hó 16-án tartott üléséből.

Elnök előterjeszti Berke József muraszombati birtokos következő indítványát:

Indítvány.

Tekintve, hogy vasuti összeköttetésre Zala megyével s onnan tovább egyrészlről az ország fővárosával, másrészlről pedig a magyartengerparttal, nemcsak személyes közlekedés, de különösen fa, bor, só, dohány s egyéb természetmenyek és iparcikkek szállítása miatt is — Muraszombatnak és vidékének szüksége van, jelentsék ki a közgyűlés, hogy legelőbb érdekünk egy már trassirozva lett Alsó-Lendvától Muraszombatig vezetendő vasuti szárnyonvaló kiépítés, tekintve továbbá, hogy a vasuti vonalak kellő jövedelmet hajtsanak, a legközelebbi külföldi vasutakkal is össze kapcsolódhat, Muraszombathoz pedig egyes vonalonban a Stájer határ melletti regedi vasut legközelebb fekszik és ezen összeköttetés egyrészlről Grác felé, másoldálról pedig Alsó-Stájer, Karinthia, Kraina, Tirol és Isztria felé mezőgazdasági és kereskedelmi szempontból rendkívül kívánatos: mondja ki a közgyűlés, hogy Muraszombat s az érintett vasut között róna térség s a járás leggazdagabb községei fekvőnek s az összeköttetés rövid vonala rendkívül költséget nem igényelvén, sem a két kormány között az építés elhátrahatlan akadályra fenn nem forogván. — másodsorban a Muraszombat-regedi szárnyonvaló létesítése szükséges.

Tekintve végre, hogy ámbár ha a közigazgatás államosítása esetére a megyei gyűlések s tisztviselői és bizottsági választások megszűnének, a központi való személyes közlekedés szükségének nagy része elesnék, mégis mivel a pozsony-szombathelyi vasutépítési konzorcium a körmend-rédicsi tervbe vett vonalnak 3 év alatti kiépítésre engedélyt kapott s ezen járásunk központját megyénk székhelyével legközelebb uton összekötő vonal kiépítése szinte érdekünkben áll, határozza el a közgyűlés, hogy a redics-körmendi vonal létesítése is szorgolandó s mindezeknek az előre bocsátott sorrendben pártolására s létesítésük előmozdítására a muraszombati járás fiók-gazdasági-egyesülete megkérendő. Ezzel egyetemben előterjesztetik Olajos Sándor és társai által benyújtott hason tárgyú indítvány, minek folytán a képviselő-testület következőkégy határozott:

gőnyek gazdságát, a boldogtalannak boldogságot s ki tudja még mi mást? De hat nem áldom-ez csak? Olyan, mint a felkavart légáram, egyik perczben erzem fuvallmat, a másikban nem nem. Minek is az álom? Csakhogy játszóok, hitegessen, csalogasson s mikor meg akarják fogni, elillan, elhátrik, mint az a lauha szellő. Miért? Ki kéri ezt? Mindenki óhajtja, vágyakozik utána, betelik a világával s ha menni akar, marasztalja, lelkébe véti, hogy mikor aztán felébred, ott játszik előtte tovább is, himeze bohókás alakjait tovább is. Hisz az élet is csak egy nagy álom, melyben együtt van öröm és bú, bánat és keserv — s ha végig álmódtok, akkor kezdődik csak a felébredés... Ivan álmaid is eloszlatja a jelen. Az idő lelet, a nap előtt, midőn az a két csillag az égen közelbe jött egymáshoz. Felöltötte hát újból a vándorruhát, a szőrmétét, kezebe vette a nagy botot s megtepte azt a nagy utat ismét — új vággyal, boldogabb értelemmel, de kétes jövővel... A mint belépett Ivancsik kapuján, azt sem tudta, merre nézen, hova menjen, hogy nyujtja el szívének dobogását. Mit mondjon majd neki? Elmondja-e, hogy most is oly változatlannal szereti, mint előbb; de minek az, mennyivel többet fejez ki a tett, kéz a kézben, ajk az ajkon. Elmondja-e hosszú utját, a sok keserves vándorlást egyik helyről a másikra, azokat a szép álmokat, melyeknek a vége me it t van... S a mig így gondolkodott, egyszerre csak megjelent előtte az a kép, ép úgy, mint álmban, könyös szemmel, hívó ajkkal. Most is úgy körül volt köve a feje piros kendével most is úgy mosolygott rá s a mosolyán keresztül törték könyei, eláinto egy-kettő s a mint alaperlegtek, mintha csak azt mondták volna: „Visszajöttél tehát? Miért nem szedsz a karjamba, miért nem ölelsz át, miért nem szúrított fel a könyveket, melyek érted omolnak? Pedig hányszor gondoltam e pillanatra, milyen szép vonásokkal festetem a jövőbe s most te hallgatás, unalom egy

„Egyhangú lelkesedéssel magává teszi Berke József indítványát és kimondja, miszerint a vidék közigazgatási érdekeivel leginkább összhangzóan azon megkezdett mozgalmat tekinti, melynek célja Muraszombatot első sorban Alsó-Lendvával egy építendő helyi érdekű vasut által összekapcsolni, annál inkább, mert az legszekélyebb áldozattal kivihető; szükségét látja továbbá annak, hogy a majd létesített irány a vidék gazdasági viszonyaira tekintettel Regede felé folytatassák, — mégis hogy a körmend-esák-förnyai vasuti összeköttetés megtestesítésének szorgolása czéljából a gazdasági egyesület kiküldött bizottsága felkérressék. — Végül elismeréssel fogadja Árvai Bernát bizottsági tag indítványát, amelynek értelmében a gazdasági egyesület által kiküldött előkészítő bizottságnak, de különösen annak fardhatatlan elnöke Gróf Batthyány Zsigmond ő méltóságának köszönetet szavaz azon buzgalomért, melylyel a járásra és közvetve az egész vármegyére kiható vasuti kérdést felszúrta hozta, tanulmányozta s annak kivitele érdekében minden lehető elkövetett s azt egyenlőre a mozgalomnak a megkezdett irányban tovább fejlesztésére bizalommal felkéri.

Egyidejűleg megbizta az előjáróságot, hogy ezen határozatot szíves méltánylás végett Vasmege tekintetes alispánjához t-rjessze fel.

Szombathelyről ez ügyre vonatkozólag nem a legkedvezőbb hírekről nyertünk értesülést, amennyiben a vármegye intéző körei a részvénytulka pótadó utján leendő beszerzéséről hallani sem akarnak, — egyebekent a megye törvényhatósága megbizta a megye alispánját, aki jövő hó elején Muraszombatba jön s a kivitel módjait az érdekeltséggel megállapítani fogja.

A postát igénybe vevő közönség figyelmébe.

A pécsi posta-igazgatóság kérésére közöljük a sorokat:

Az eddigi tapasztalatok szerint a postát igénybe vevő közönség gyakran hátrányt szenved azon szabályok figyelmét kivül hagyása által, — melyeket a közönségnek, de főleg a postával sűrűbben érintkező kereskedőknek már saját jól fel fogott érdekeikben is szigorúan követniök kellene.

Statistikai adatok nyomán közölhetem, hogy Magyarországon a kézbesíthetlen levelek száma eddig az évünkig százezernél többre nőtt, és ennek kevés kivételével az elégtelen vagy helytelen címzés az oka.

A visszaérkezett levelek, ha a feladó azokon

szavad, egy sóhajtás... csak egy kicsi kis szó: szeretlek. Látod a kis madár, ha feltalálja párját, hogy röpköd örömben, hogy csirpel neki vig és hisz szavakat, melyek az ő nyelvéen oly szépen hangzanak. Miért nem teszel te is így? Ivan maga sem tudta hogy miért? Egy összeszerterotta a szívét valami, öröm, boldogság, remény és kétség, egy susogott valami a kebelében érthetlen szavakat, hogy azt sem tudta mit tegyen. Csak ott állt, az ő szemét is elejték a könyek, kezében remegett a nagy vándorbot és mégsem tudott semmit sem mondani. Némán fogta meg Franka kezét, magához ölelte remegő testét s vele sirt, vele zokogott hosszasán. Sirt? Hisz kecsagni, nevetni kellene, bejarni a rég nem látott vidéket egymás mellett, virágot szedni a réten mennyiszonyi koszorúnak, örömmel enekelni együtt szép dall, hogy mindenki meg tudja boldogságukat, kilyek csak elviszi a hangot a csacska vízshang. Reménytelen kellene, beszélni a jövőről, szerelmükről, vagy tudj! Isten miről, legjobban tudják azt a szerelmesek. Nem kérlek azokat, s a bold-e, tilde-e, nem szólják-e meg őket az emberek csak örülnek szívükből, hisz az éhhalgattat mindent, megtelet mind-re. Nem kérlek, hogy mit tegyenek, mit szóljanak egymáshoz, beszélnek szíükből, elegend tud az mondani. De Ivannak a szíve azt mondta, hogy csak sirtjon tovább — hisz oly vigasztalás a könyes. S a madár, a szellő, a patak csak most hozta hírül azt a izenetel, mit Ivan küldött általuk. A madár melettük, a szellő küértük, a beszédes lombok felülték, mind-mind csak azt izmelelték, hogy mennyire szerette az a bujdosó Ivan Frankát, milyen jól volt hozza. S Franka remegett. Ugy a szíve hatott ez, úgy a lelke nyitoltott valami, hogy azt gondolta, nem bírja el. Az a belső hang ismét megszólalt — mint akkor, mikor Solyom Gyuri ölelte karjába: fuss, fuss! Fuss arkon, bokron át s rejtésd el a piruló arczodat, bisz te nem mondhatod vissza a

megnevezve nimesen, a fennálló szabályok értelmében az igazgatóság kebelében működő bizottság által felbontatik s a mennyben sikerül a level feladóját ez uton kapuhatolni, ennek visszadarabát. A mult évben sikerült ekként 13066 darab levelet a feladókra visszazadni; mig 97,647 darabot, melyek sem címzettjüknek, sem feladójuknak kézbesíthetőek nem voltak és melyekről a feladók bizonyára azon véleményben vannak, hogy azok a postán elvesztek, — megkellett semmiteni.

A Postai Tarifák 5. §-a értelmében, ha a levél nagyobb helyre szól, ki kell tenni a címzett lakását is, ha pedig a rendeltetési helyen postahivatalt nincs, az utolsó postát is. Oly nevetnél, melyek gyakrabban fordulnak elő, valamely közlebb meghatározó szót, vagy hogy ha ilyen nincs, rá kell írni a megyét pl.: Rakos Palota, Szentá Abaujmegye, Szentá Hontmegye; sőt a járást is.

Hasonlóképen ha címzettnek gyakran előforduló neve van mint pl.: Kovacs János, Szabó István, Varga Pál stb. szükséges, hogy a név elé vagy utána szinten valamely közlebbi meghatározás tetsessék pl.: ifj. dr., taur, ügyvéd stb.

A közönségnek a levelek birtoklására és alakjára is nagyobb gondot kellene fordítania, mert ki-ebb levelek a sok ezer levél közül a legnagyobb pontosság mellett is könnyen hirtalpok vagy más levelestát küldemények közé keveredhetnek s így nemritkán idegenek kezébe juthatnak és el is vesznek.

A nagyobb levelestai küldemények főleg az árumutak (gabona mustrák stb.) burkolatit sokszor oly gyöngök, hogy azokat a posta kezelésében elkerühetetlenül szükséges egy bekötésre használt zsinag megsérti, minek következtében tartalmuk egyrésze már szállítás közben kihull és elvesz.

A gabon, liszt s éfеле mustrákat tartós vázson vagy más szövött anyagból készült zacskókban kellene elhelyezni, mely sokkal gondosabb csomagolást igényelne a folyadékokat, zsíros és festék-nemű anyagokat tartalmazó árumutak pl. erős üveg és fatartályt, melynek fűrészporral vagy egyéb az esetleg kiszivargó folyadék felszivására alkalmas anyaggal kell kitölteni, sőt ezen utóbbit tartályt magát is érezdobozba kell helyezni.

Nem könnyen olvadó zsírmétek, melyek a többi küldeményeket nem veszélyeztetik, egyszerű tártályban adhatók fel, ha ez fölül vagy ércből készült mint tartály véd. Poralaku száraz festék mintaknal szinten elég egy doboz, ha az fénymaroz vagy katranyos vázsonba vagy hártya paprrba van burkolva.

Mindenek esetében a csomagolásnak egyszerűen olyannak kell lenni, hogy a tartalom könnyen megvizsgálható legyen. Gyakran kár és késedelem haránul a közönségre a pénz és áruküldeményeknél az ugynevezett köcsipostai csomagoknál is, a mennyben: a pénzes levelek burkolatani oly birtokos hasznalatnak, a melyek a rendes alakot értnek, a használt pecétyek pedig néha oly rossz, hogy a pecétek utközben levadnak, a mi a levél gyors és akadálytalan továbbítását csak megnehezíti, sőt meg is akasztja. A legtöbb kellemetlenség azonban a kecsi-

madárnak, a szellőnek, hogy hiú voltam én is, alihatatos voltam én is, Meglopod azt, ki téged tart méltó parjának, meglopod a hiszkenységét, az az arszést, a szeméket, melyre te nem vagy érdemes... De Franka nem értette ezt meg, csak sirt, mintha a szíve akart volna megszakadni. Ivan szingotta, felszárította könyeit episkés könyvével s aztán hóvágytól, forró értelemű megkapatva, megcsókolta. De az a csók a szívébe nyitoltott, végig járta a testét s most tudta csak meg, hogy miért szaga a szíve, hogy csak sirtjon tovább. A felkérő legyözte faldalmát s keserű szavakat adott ajkára: A te esködatd mar más is élvezte, a te akádról más rabolta el először a bú-bájt, a te karcsú derekadat más is ölelte, nemcsak én. Mig én rád gondoltam, mig szívemet a te elhagyott arczod közé-lelet boldogtalán, addig te rám sem gondoltál, volt a régi szép szó helyett új, talán szebb ajkáról is. Minek az adott szó? az csak elreppen a légben, mintha semmi sem volna; minek a lü-ég, mikor van mivel fedeltetni. Csak-itt, mert volt alkalmad rá. S én szerettelek, szeretlek, szeretni foglak örökké, de nekem csak az a Franka kell, kit itt hagyttam, az, ki bú-zeke föl-vel jöhet élem, az, ki háttra, reszketés nélkül mondhatja szemembe: „mello vagyok hozzád!” Csak az kell, egyedül az!...

Az öreg P-tracsócsék hiába várták a fiukat. Este beköszöntött hozzá hírül, hogy az Ivan nem is szándékozott hazra jönni, nem is akarja látni a vidéket többé — sola. Vándorol tovább, ok es ezél nélkül, csak megy, mint azok a hollyó csilgagok odafenn az égen. Nem kéri, ha bemege egy városba, hol van — minek azt tudnia; nem tudja, hány nap múlik el lassankint, — minek is az? Szegény Ivan, csak vándorol, csak járja azt a mentő anyagt, ki elvagyó őt áhhoz a tiszta, szép, egyetlen Frankához, kiről annyit gondolkozik. Várja, várja, de hiába várja! Vége.

postai csomagok helytelen felszereléséből ered. A közönség csomagjait minden tekintet nélkül a szállítást utosszára és a rendelkezésre álló szállítási eszközökre, a tartalom értékére és minőségére egyaránt egyszerű papírból vagy gyenge lencs-papírból készült burkolatba göngyölték. Ennek következtében azután, hogy egyes küldemények a postai közegek mindegyikére a figyelmeztető elvívászatok mellett, kivált rosszabb időben és rossz uton vagy ha a szállítványok száma a szokottnál nagyobb, megcsúsznak s ily esetekben, ha valaki a csomagból kihullt és elvesz, a felek azért, mert a küldemények feladására vonatkozó postai szabályokat szem elől tévesztették, kárterítést nem kapnak. A kereskedők egy jelentékenybb része sokszor drága ruhaszöveteket, bár több rétegű, de gyenge, legrosszabb minőségű csomagoló papírra helyezi el, sőt kényes-bőr termézeket, kész ruha darabokat, kalapokat a leggyengébb nemű papírdobozba rakja. A postai közegek nincsenek mindig azon helyzetben, hogy a földadók gondosabb csomagolásra figyelmenntessék, mert néha a tartalom nines pontos megnevezve, néha pedig a fogatkozást külsőleg észre venni nem lehet. A csomagoknak úgy kell göngyöltve lenniök, hogy egy részt a burkolat a tartalmat külső befolyás ellen megvédje. Másrészt, hogy maga a tartalom más küldeményekben kárt ne tehessen.

A küldemények mikénti csomagolása, tehát a küldemény értékétől és minőségétől, a terjedelmét és a súlytól tetétlenül függő, e célból a küldeményeket közönséges vagy főnákjával kifelé fordított viaszos vasdobba, bőrbő, szükség esetén vászonnal körülburkolt dobozba kell becsomagolni s jól körül köténi vagy egyáltalán jó szerkezettel erős ládába csomagolni.

Ékszerék és drágaságok tokban elhelyezve, azonfelül vászonnal körülburkolt erős ládobozba vagy faladéskába zárva és jól körülkötözve adandók fel.

Csekélyebb értékű, nedvséges, dörszöles, nyomás vagy ütés folytán nem egy könnyű megcsúszló tárgyakkal ellátásos, ha tartós, de mindenesetre többre jutó jó minőségű csomagoló papírra burkolva jól körülkötözöttnek.

Vaj, zsiradék és folyadékok különös és gondos csomagolást igényelnek.

Folyékony vagy törékeny tárgyak burkolatára figyelmenntető belüli vagy rajzolandó, romlandó tárgyakkal ki kell tenni, hogy romlandók.

Csomagolás nélkül csak lezárt utazókáskák, börcsök, jól aránosított hordok stb., továbbá már nem vérző vagy adható fel. Több vagy össekötve egy küldeményben el nem fogadhatók. Szárazan és csak kosarba léve vagy fonyó galyakba burkolva szállíthatók tovább. Jég köze csomagolt ételmi szerek a szállítástól egészen ki vannak zárva.

Sok nehézséget okoz végül a kocsi-postai csomagok beüzemése és elszállítása is. A pecsételezés jó minőségű, tartós pecsétszassal kell használni és vésett pecsétenyomást lenyomni, hogy a pecsét utóközben ne törődjék. A vartásra illesztésre, színegre annyi pecsétet kell alkalmazni, a hany élelgeses arra, hogy a küldeményt a pecsét megcsúszása nélkül felbontani ne lehessen. A beföldi és a magyar-osztrák postai cserefogalommal a 200 fti nyilvántolt értéket meg nem haladó kocsi-postai csomagok pecsételezés nélkül is elfogadhatók, ha a tartalom vagy oszthatatlansága vagy a használt csomagolás és lezáras (raugy) által különben is eléggé biztosítottak látszik.

Az aranyat, ezüstöt vert alakban vagy rudakban, továbbá készpénzt, értékpapírt, drágaságokat, valódi eszékét és éffeléket tartalmazó küldeményekre azonban, ha az értéknylántás miatt adatnak fél, e kiveteles intézkedés nem vonatkozik. A cím tisztán, olvashatóan, tüzteszen és lehetőleg magára a burkolatra írandó. Ha ez nem volna lehetséges, a címet egy papírlapra kell írni s azt nemcsak szévelel, hanem egész hátsó lapjával kell a csomagra és pedig a göngyöletet össekötő zsinag alá ragasztani. Hogy ha a csomag címlapjára címzett neve helyett csak egyes jelzőbűk vagy számok iratnak, a szállító levele címzett teljes nevén kívül a csomag jelző bűtűit illetve számait is oda kell jegyezni.

A kir. posta (és távrida) hivatalok utasítva vannak, hogy oly csomagokat, melyekre a címlap nem egészen hátsó lapjával, hanem csak szévelel, vagy négy sarkával van oda ragasztva, vagy melyek nagyon gyenge vagy épen össetelodott zsinaggal vannak körülkötve, el ne fogadjanak.

Aranyat, ezüstöt, pénz, ékszer és drágaságokat tartalmazó, nemkülönben azon küldeményekre is, melyek értéke a 100 forint meghaladja, címlapot ragasztani nem szabad. Ily küldemények teljes címét mindig magára a göngyöltre kell írni. A címlapra illetve a küldemény burkolatára a címzen kívül még a küldemény tartalmát és értékét, az utánvételi összegget s a küldeménytől különöseleg vonatkozó megjegyzéseket (pld. express, törékeny, gyorsan romlandó stb.) kell kitenni.

Ily eljárás mellett azután elejé vetetik azon panasznoknak, melyek ha a küldeményben valamely kár esett, a közönség köréből oly gyakran fölhanganak, pedig a hiba az elősorolt szabályok

figyemen kívül hagyása következtében a legtöbb-ször az ő révén fekszik.

Hírek és különfélek.

— **Nyilatkozat.** Alulírottak sajnálatlaltal bár, de tiszta önértéknélkül és annak kijelentése cseljából, miként egyáltalában nem vagyunk hajlandók társni a közvélemény tekintetében való hatramaradásunkat kitüntetni nyilván egykezetet, kénytelenek vagyunk jelen nyilatkozat aláírásával kijelenteni a következőket: Gróf Széchenyi Tivadar ur járasunk orsz. gyűlési képviselője folyó hó 9 én ünnepelte névnapját; hasonló alkalmakkor az előző éviekhez képest a muraszombati intelligencia szokásos üdvözlöt megküldötte nevezett képviselő urnak és hasonló üdvözlöt a mint tudomásunkra jutott, többeknek aláírásával a folyó évben is elküldölte. Meggyűnyök gyűződve, miként az aláírók nagy része nem hibás abban, hogy a folyó évi üdvözlöt, mint egyszerű udvariassági tés cselekedetéről az intelligencia nagyobb részé megfosztva legyen, mégis azon hitünknek adunk kifejezést, hogy a tett üdvözlöt ténye körül főtévedékenységet kifejtett egyen gondolkodás módja fosztott meg bennünk a szokásos közös üdvözlöt gyakorlatától, talán csak azért, hogy ez által mi, kik jelenlegi képviselőnk irányában legalább is hasonló tisztelettel viseltetünk, oly színen tüntetessünk fel, mintha az illo tisztelet megtagadánk, és hogy ezen általa előidézett látszólagos mulasztásunkkal magat még nagyobb befolyásnak gyakorlatára felgösisztandó, ellenükben bizonyos ténykedéskén tekintetében fegyvert kovácsoljon. Tettük ezt tehát különösen azon indokokból, hogy tisztelet képviselőnk Gróf Széchenyi Tivadar ur ö méltósága tudomására jőjjon annak, miként az aláírókon kívül is vannak tisztelet és hogy egyes előkelőmposnak előadásait kézpénzül ne vegye, hanem azt a kellő merékre leszállíthassa. Kelt Muraszombaton 1890. november 18 én.

Dr. Czipóth Zoltán, Horváth György, Sinkó vich Kálmán, Faschingner Győző, Neuman Vilmos, Ambrus Sándor, Arvai Henrik, Horváth Béla, Arvai Bernát, Faschingner József, Györfly Béla, Mezei Testvérek, Schönheit Lipót, Meisner Máttyás, Heisig Ferenc, Szakonyi Jenő, Tóth Miklós, Fischer Miksa, Mintsek Gáspár.

— **Meghívás.** A muraszombati gazd. fiok egylet választmánya folyó 1890. évi november hó 24-én délután 2 órakor a muraszombati casinó olvasó-szobájában ülést tart, melyre a m. t. választmányi tagok ezennel tisztelettel meghívataknak. Tárgy: 1. A muraszombati vasut-üg állásáról jelentését terjeszti be az ötos bizottság. 2. A Muraszombati és Vidék* ez. heitlap szerkesztésének és kiadásának ügye. 3. Titkár-jelentését terjeszti be a folyó ügyekről. 4. Pozitívokai jelentése a tagok változásáról s a penzár állásáról. 5. Inditványok. Muraszombati, 1890. november 22.

Elnöki megbízásból:

Tukács R. István, titkár.

— **A dunántúli közművelődési Egyesület** Budapestben 1890. november 19-én tartott értekezleten egyhangulag kimondotta, hogy: „A magyar közművelődésnek és hazafias szellemének terjesztése, a Dunántúlról történő kivándorlás korlátosítása s amennyiben ez nem lehetséges, a kivándorlás irányzása. E cselök elérésére az állam vagy a közösek által fenntartott kisdödvökat segíti; elemi és felső népiskolákat állít, illetve azokat segítségben részesíti; népkönyvtárakat létesít, vagy már létezőket gyámolít; hazafias iratokat szerkeszt és terjeszt, esetleg néplapot ad ki, ugy magyar, mint dunántúli nem magyar ajkuak nyelvén; a hazafias szellem működése s a magyar nyelv terjesztésében érdemeket szerzett tanitókát, kisdödvökat (önönöket) valamint a magyar nyelv elajuttatásában kiváló előmentelt telt tanulokat ruhalmazza; a szegény tanulókat tankönyvekkel, juttalmaztatja; majd iparfejlesztés s egyéb közgazdasági intézkedések által e hazában való megmaradást biztosítani törekszik; — szóval nagy személeti, mint anyagi feladatának teljesítésére minden törvény s eszköz használ.” Az egyesület nov. 20-án megtartott alakuló közgyűlésen, melyen tizenegy tekintélyes vármegye körül 160 tagból álló küldöttséggel volt képviselve, meg is alakult és elnökül Széll Kálmán, alelnökül pedig Bekics Gusztáv és Pallavicini Ede örörf lett megválasztva. A megalakulás nagy napját lakoma fejezte be.

— **Színészeti.** Balogh Árpád színtársulata amiód hónapután, kedden adja bucsuelőadását Alsó-Lendván, folyó hó 26 én érkezik városunkba és valószínűleg esztörtökön kezdi meg az előadások sorát.

— **Betöréses tolvajlás.** Folyó hó 16 és 17-ike közti éjjelen ismeretlen gazemberek a boltjait erőszakon kifésztésé után behatoltak Neuman Adolf muraszombati kereskedő üzletébe s onnan kézpénzt, két s egyéb arut összesen 165 forint értékben elraboltattak. A gyamu eddig még senkit sem értelek, ámbár a vizsgálat erőiesen folyik.

— **Katalin-estély.** Az alsó-lendvai önk. tüzöltő-egylet f. évi november hó 25 én a „Zöld-fához” címzett vendéglő helyiségében saját zenekara közreműködésével táncszal egybekötött hangversenyt rendez, melyre a n. é. közönséget ezton is tisztelettel meghívja. Kezdeté tel 8 órakor. Belépti díj személyenként 50 kr. Felfűtészek közönségtel fogadtatnak és hiráplag nyugtatnának.

— **Lopás.** Kutas Sándor és Luthár János tökérszartú lakók f. hó 16-án éjjeli 11 óráig Laug Ferenc tökérszartú kereszmaszómulatnak, ahonnan hazafelé mentek Luthár János azt mondta, hogy jó volna Cák Ivánnal a sertesüst a fístról lemeneli. — A jó cimborára csakhamar rea állott s oda mentek Csók Ivan házához s a könyha előtti nyitott pitvarban kezdeték a huszt a fístről leszedgetni, de csak 4 darabot tudtak levenni, mert a házbeliek öket észrevénen, a szobából kijötték, mire a hivataln házsműszaklók a négy darab füstölt hús magukhoz véven, futásnak eredtek. Mivel azonban a házbeliek előözbe vetétek, a tolvajok egyike: Luthár János azon félelemben, hogy elerik és felismerik, visszafordult s két esőtő piztolyából egy lövest telt az üldözök felé s ha nem is talál, mégis eszt ért, mert a háziak a további előözös-el felhagytak. A jó madarak pedig utközben a huszt egy alfamára felrakván, visszamentek Laug kereszmaszóba, hogy magukról a gyamu elhárítsák s ott tovább mulattak. De utólere öket a nemzés, mert Csók Ivan időközben a esendörörre ment, ott az eszt bejelentette, kik a nyomozást megindítja, először is a kereszmaszómulat, hol a két mulató előtük gyamuak ünven fel, vallóira fogtak. A cimborák persze erősen tagadtak, de a dupla piztoly, melynek egyik esőtő ki volt levél, náluk felalattatván, vegre is kénytelenek voltak teltüket bevallani s az ellopott huszt előadni. — Most a járshíroság börtönben elműködnek ösöz husszerzési módról.

— **Kiállítás Nagy-kánizsán.** Nagy-kánizsán a jövő esztendőre általános mű-, ipar-, termény- és állattalálást terveznek. A kezdeményezők egy kiütdözés felkötö: Babo c a y György városi polgármestert, hogy a mozgalmat érkelesi támogatásban részesítse, a mit a polgármester örömmel megígert és reményt fejeztek ki, hogy a város is érkelesileg és anyagilag támogatni fogja a mozgalmat. E tárgyban e hó 24-én nagygyűlés lesz az ottani városi háztanban.

Közgazdaság.

— **A meleg víz gyűzölhatása.** Az egész testnek naponta hideg vízzel való mosása bizonyára nagy előnyökkel jár, csak vizgázattal régzességnek. A naponta hideg mosást csak erős szervezett egyének bírták ki hátrány nélkül. Míg eübenen sok oly esetben, ahol most hideg vizet használának, a meleg vizet ép oly előnyösen, sőt előnyösebben lehet alkalmazni. Egyik bizonyitek emellett az ideglaznak és typhusnak meleg fürdőökkel való kezelése, mi mellett a test hőmérése sokkal hamarabb alszál, mint hideg fürdőre. — Különösen hangzik de igaz, hogy meleg fürdőre a reakció hamarabb bekövűtkezik, mint a hidegre. Egy régi híres orvos azt mondja: A meleg viz ugy külsőleg, mint belsőleg, erőiesen alkalmazás mellett több bajt képes meggyógyítani az embernek, mint a patkai gyógyzerszeknek fele. Alább szállítja a lazi, esállítja a fájdalom, esököenti az idegek gyengeséget és ingerlekenységét, a bört puhává teszi, megszünteti a fagydadaganatokat és elősegíti a kiügölészt.

CSARNOK

A menyasszony. (Folytatás.)

Knigge, útemtan 46. lap 6—14. sora szerint a férfinak kell a vallomást kezdeni s Rhoden meg is eszeledek.

— Hogy aludt, melyen tisztelt kisasszony? Vagy talán almodott is?

Lóri arca langba borult. Hisz ilyen igazi doktor mindent tud, de azért nem kell bevallani semmit.

— Közönszím doktor ur, épen semmit sem almodtam, igazan semmit, de miért mosolyg?

— Örvendez és irigylem egészenes álmat, — majd halkan hozzátette — oh én almodtam!

— On is? — kérde Lórika, de csakhamar észrevette, mily ostobául eszeledekett s zavarában

majd elkoptatta a zongora pedálját, annyira jártatta rajta izzi-pezzi lábait.

— És mit álmódtál? — kérde Rhoden kissé hosszasan szünet után, miközben öntudatlanul is kezébe vette Lórika kis kezét, melyet ez zavarában át is engedett. — Mondja meg, kedves kisasszony! Én is megvallom, hogy kegyedt láttam álmomban, a mi engem igazán boldoggá tett. Meg is mondjam miért? Szabad?

— No de ezek a doktorok! — gondolta Lórika s aztán megszánt gondolkozni.

Ugy-e megmondhatom? — folytató Rhoden igazat. — Megvallhatom, hogy kegyed nem csak általmnak eszményképe, hanem, hogy önmé találok fel életem egész boldogságát is? Mondd csak drága Lórikám, akarsz enyém lenni?

A kis Lórika már nem is tudta, mit akarjon. Mikor pedig a doktor bujaszós ajka mindközélebb és közelebb jött az övéhez, megtörtént a baj s Lórika évek múlva sem tudta bizonyosan, vajon annak rendje szerint védekezett-e, vagy talán nagyon is előzőleg volt.

— Gyermekek! — E szóban meg volt minden árnyalata a boszankodás, fájdalom, bocsánatadásnak és reményességnek. Ünneppélyes pillanat is volt az, midőn a mama, ki bizonyára csak véletlenül lépett az alkalmas pillanatra a szobába, hűdező s hurorká került leendő vejehez így szólt: — Gyerekek! Doktor ur! Lórikám! mit kellett látnom!

Lórika majdnem sírva fakadt, Rhoden pedig ünneppélyes hangon mondta: — Asszonyom, csak én vagyok a hibás, de hiszen, hogy kiment, ha Lórika anyja előtt bevallom, miszerint leánya tartós és kitűrhethetlen emleket állított magának szívében. Bocsassa meg kérem, hogy érzelmim elragadtak.

— Ezt mind belátom doktor ur, de tekintse Lórika tapasztalatlan voltát, háznak belestültét, a a pletyka nyelveket, — viszonza a mama sarokba szorította a doktort.

— Oh anyai barátnóm, kegyedü áll, hogy szívünk, szerelmünk titkát az egész világ tudhassa. Engedje meg, hogy most midőn tettenkapott bűnösöként állok kegyed előtt, egy jövőre nézve nyugofotosságot kerest közzéadtassak s leánya kezéért eszedezem.

— Doktor ur kérem! De ily megfélemlítés! Nézd csak, kedves férjem! — szól a belépőben. Rhoden Ernő orvosdot ur megkérte kedves gyermekünk — Lórikának kezét! Majd anyai gyengédséget, bocsánatot és reményt visszatérőre arczolva folytató: Miért tette ezt veled Ernő? Drága Lórikám, a mi szerencsés és boldog eseményben a végezt bejelentését látán, nem akárom megakadályozni — itt sírva fakadt s magához ölelte leányát, ki jónak látta őt ekkép vigasztalni: — Jól tudod mamácska, hogy engedelmese gyermek lévén, szintén hiszem a végeztet.

— Az a fiatalok dolga — szakította felbe a tárgyalásokat az apa. Szeressétek egymást. Minden csak megletti a maga foltját. Te Lórika próbáld meg, hogy kell a doktorral karó fogva menned, nehogy az utcán elhibázzad. De most együnk, ches vagyok.

Masnap x-i helyilapban következő hirdetés jelent meg, melyet a leánynyal megaldott anyák már rég előreláttak: —

Rhoden Ernő dr.
Fuchs Lórá
Jegyzesk.

A menyasszony rögtön kilépett a felsőbb leányiskolából s elő- kérelem volégenyhez az volt, bocsássát el a zongoramert. — Látod Ernő — mondta — mily hamar beletűrné a leányok a tegrésbe — hisz én sívesen zongorázom, de mindig csak klasszikus darabokat kell tanulnom, hogy a vendégek is hallják, hogy zongorázom. Mire pedig azokat a nehéz klasszikus darabokat begyakorlom — az anyai sok zongorárába kerül. Ha nem vigyázok, megharagszik a tanító s ha hánisam jutsom, befogja a szemeket.

(Vége következik.)

Budapest.

*A kisdó téglán arra tekintek
Szép Budapest palatját feli;
Látni be vágylak, érte sováróg,
Sziemi szeretem utcaid legét.*

*Nyomorban álom, sokat szenvedtem
Ok drága város falaid között.
Mennyi ez emlék, édes-keserves,
S im én itt hagyom mégis az örömid.*

*It napról-napra tettemem álom
Tánya henyélés, jőle kibőzpet;
Mégis oly vágyam, cheze-fizva
Nagyitani a kóbor tünéget.*

*Anyi csapissa megtörtött belkem
Nem bír a magyában álú toróbb,
Ujra meg újra vissza kéntem
Bün, nyomor felszéké, kéj-élvek torú.*

*Henry jölettel pusztá magányban,
Erdők öleiben: nincs helyem nekem.
Te drága város, tenned reményem!
Kis gyertyavilág: rémes vad ében.*

*Ábrándom álma, lelkemnek vágya
Jövitéi jöl; szivem imétt remél.
Mit éléni kívítek: a pátya,
A cédél ok drága város benned é.*

*Ti pályatáram, kiket szerettem!
Eszékiétt kiváde arattok bábétt.
Én egyedül csak gyáva erővel
Nem tudtam megdálni a csatáért.*

*Sorsom csillagu ujra elvezet
Szép Budapest, tőjkéd felé;
Látni be vágylak, érte sováróg,
Sziemi szeretem utcaid legét.*

MÁTÁYSDOMBI*

* Mátáysdombi munkatársunk (családi nevén Kunitz Lajos ur) a nyárut át vidékünk vendége lévén, Budapestre tartozta előtt ikerétet adta, hogy munkáival a fővárosból is fel fog bennünk keresni. Szerk.

Jegyzőkönyv

felvére a muraszombati gazdasági közgyűletem a vasút ügyében kiküldött 5-os bizottság folyó évről 1890. november hó 14-én tartott értekezletéről.

Gróf Batthyány Zsigmond előnökte alatt jelen vannak: Kovács Karoly dr. Iványó Ferencz bizottsági tagok, továbbá Sinkovics Kálmán, Kiribiszló Ferencz, Fasching Viktór, Horváth György egyleti tagok és Grünbaum Márk nyomdász.

I. Kovács Karoly bizottsági tag felolvassa Gróf Szapary Géza ö nagymelóságának a vasút ügyében irt szavélyes s bizdító levelét. A bizottság a levelé tartalmát tudomásul vevé, elhatározza, hogy érte feliratlal gkösöznet mond.

II. Továbbá felolvassa Kovács Karoly bizottsági tag a nagymelóságu kereskedelmi miniszteriumnak 62554-90. számú leiratához képest kiigazított kérvényét, melyben elüók ur ö melósága Alsó-Lendvától Muraszombati vezetni tervezett helyi érdekű vasutónalra az előmunkálattal engedély megadásáért folyamodik.

— Az utjonnan szerkesztett kérvény elfogadtatik s annak felterjesztése elhatároztatik.

III Dr. Iványó Ferencz bemutatja a szomszédos Bellatince község intelligentiájának a vasút-ügyében a bizottsághoz intézett levelét, a melyben örömmel üdvözlö az alsó-lendva—muraszombati vasut ügyét s anyagi támogatását is felsajátja.

A bizottság ezen érdeklődést örömmel veszi tudomásul s elhatározza, hogy e melg hangon irt nyilatkozatot a helyi lapban közzéteset s annak aláírható az emlekatok megküldésétt rendeli el.

IV. Elnök ur ö melósága tudatja a bizottsággal, hogy Fackk Karoly képviselő ur készen nyilatkozott a már felvétl ttrassott a bizottságnak átengedni, ha a felvételi költségek (kilométerenként 120 frt) hajlandó megfizetni.

Ezzel az ülés véget ért.

Kmf. TAKÁCS R. ISTVÁN, titká.

Irodalom.

— A „Képes Csatlói Lapok” legutolsó száma a következő tartalommal jelentek meg: Nyar. Elbeszések. Erdnyasszky Gyulatól. — Ábrándos ál. Költemény. Inczédi Laszlotól. — A kezelen hógy és a fejletlen barát. Mikevér mondja. K. Beniczky Iratól. — Szeretem és boszu. Elbeszélés. Folyt. Paál Gyulatól. — Ki korán kel!... Költemény. Koppel. Elemértől. — Erdőben. Költemény. Fekete Sándortól. — A üdvözés győgyitása. Dr. Kócs nyilatkozata. — Vátlóközny szöveg. Ily elbeszélés. Folytatás. Husz Jánosól. — Államfittak kéréje. Magyar biborok naplója szerint. Latinból fordította: Fray István. Folytatás. — Művelni felek. A hét tákre. Meliszlotól. Képeinkhez. Irodalom és művészet. Szinbaz. Képeink: Lohkovitz Rudólt hadtestparancsok arczképe. — Ki korán kel. ... A gulyák őse — Bródy Zsigmond arczképe. Regény-mellettek: Egy család demona. Erdélyi regény. Irta: Merczy-Karossa Irma. (113—120. oldal); Mellettek: „Hölgyek Lappa” Dvacképpel. Előfizetésli ára egész évre 6 frt. fel évre 3 frt. negyedévre 1 frt 50 kr s a kiadóiárvával (Budapestben, nagy-korona-utca 20. sz.) melyhez az előfizetők legeszeiszerhibben postautalványon intézköde, kivonatra bárkiéket ingyen és bérmentve szolgál mutatóványazimokkal.

— Két új könyv. A „Műlatörök Koré” vedniköze és gróf Csaky Albiné előnökte alatt áló „Szeplődalmi Könyvtár” ismét két kötetet kedveskedett megajánla. Az egyik: Ura tragédia 5 felvonásban, szerzője Varsányi Gyula. Ezzel megadnak a könyvről, ha ide irátjuk, hogy a magyar tudományos akadéma 1890-iki Fülöky pályázata 100 aranyval lett jutalmazva. A másik egy tudalmi évkönyv (Almaach). Otven magyar író mű-éprázab és költeményben Minchányi ismert író és költetés térségéig állt estéken. A vállalat vezetöje Fekete Jászolt, ki mint a kiltőnen szerkesztett „Magyar Szalon” egyik szerkesztöje jó hírnévét örövel. A „Szeplődalmi Könyvtár” kiadóhivata Budapest, Dóhánya-utca 12. sz. t. z.

— Pályázat. A „Magyar Jusság” zimüt képes hetilapja lapra serláttek (10—16 éves) mindkét nembeli ifjúság számára a következő pályázatot hirdeti: Kivántatik 1) egy rövidlebb, 3—400 soros ifjúsági elbeszélés; 2) egy ugyanolyan terjedélemű ismeretterjesztö cikke bármely tudomány köréből. Mindégyik dolgozat jutalma 100 frank aranyban. A pályaművek december 10-ig a lap szerkesztöjéhez: dr. Rado Antalhoz küldendök (Budapest, Karoly-kortut 15), ki a pályadíjakat december hó 24-én bizt. ki.

— A „Mátáys Diák” zimüt közkezdelt és legelősebb magyar élelap — a mely a becsi „Kikerít” van hivata az országól kisorsitani — mindinkább

tartalmasabbá és tetetesebbé válik. Nagy előnyre töret a lapnak, hogy a Wodianer F. és Fiai hírlap-és könyvkiaó cég tulajdonába ment át, mert azóta sokkal finomabb papíron nyomjak és kepei versenyzöknek a legelőse élelapok rajzával. A „Mátáys Diák” az aktuális események kívül ad humorizéseket, ilusztrált adomkákat, a nevettöket, jóirt dolgok egész halmozát. A „Mátáys Diák”-ot Murai Károly, az ismert humorista szerkeszti, kinek a „Huszárszerelem” cz. jövítéka a napokban a nemzeti színházban nagy tetészéssel került szíre és a ki melé munkatársakul a legelőse írók csoportjának. A „Mátáys Diák” előfizetésli ára negyedévre csak egy forint s a lap bármely napról kezdve megrendelhető. A kiadóhivatal (Budapest, Sarkantyú-utca 3. sz.) ingyen és bérmentve készíttökéi kált mutatóványazimokat. A „Mátáys Diák”-ot, a mely házasót tölt be és a mely minden család asztalán helyet foglalhat, melegen ajánljuk.

Nyiltér.*

Van szerencsém a n. é. hölgyközönségnek szíves tudomására hozni, hogy a közhöznek eleget tevő, legközelebb Budapestén a

női fodrászatot

6 heti kürszaban elsajátítottam. Nem kímetnem sem költségét sem fáradságot, hogy a fodrászatot a legújabb divat szerinti változatában elnyújtódoms és bátran merem állítani: miszerint a melyen tisztelt hölgyek legmesszebb terjedti igényeit ki fogom elégíthetni.

Midőn a t. hölgyek szíves tudtára adom, miszerint havi előfizetések hához a lehető legolcsóbb tiszteltelji mellett elfogadók, kérem őket, miszerint előfizetői önnepélyek alkalmaok engem szíves megbízásokkal megízteselni kegyeskednék.

Magamat b. hajlamaiba önánvalva vagyok teljes tisztellett.

Sommer Anna,
fodrászón.

* Az e rovát alatt közöltékért nem felelős a Szerk.

A nap és éj hossza.

Nov.	A nap		A hold	
	kel.	nyug-szik	kel.	nyug-szik
23.	7 20	4 14	3 2	3 14
24.	7 21	4 13	3 24	4 21
25.	7 23	4 12	3 49	5 47
26.	7 24	4 12	4 18	7 1
27.	7 25	4 11	4 53	8 13
28.	7 27	4 10	5 30	9 18
29.	7 28	4 9	6 27	10 16

Piaci-árak.
Muraszombát, nov. 22.

Buza uj	7 20	7 30
Rozs uj	6 20	6 50
Zab uj	6 60	6 20
Hajdina	5 60	5 80
Köles	5 80	6 10
Bükköny	—	—
Lóher	44.	48.
Kukorica	6	6 20
Lenmag	—	—

Neumann Adolf.

Vasuti menetrend.

Regétőből Regétőnek

Indul reggel 4 óra 30 perczok és odaér 6 óra 14 perczk	délután 10 25 „ „ „ 12 „ 20 „
délután 4 15 „ „ „ 6 „ 45 „	
Szeplődálról Regétőbe	
Indul reggel 7 óra 20 perczok és ideér 9 óra 12 perczk.	délután 2 „ 03 „ „ „ 3 „ 53 „
este 6 45 „ „ „ 8 „ 37 „	
Alsó-Lendvától Zala-Egerszegről	
Indul reggel 6 44 perczok és odaér reggel 9 38 perczok este 6 61 „ „ „ 9 01 „	
Alsó-Lendvától Csáktornayára	
Indul reggel 9 39 perczok és odaér déléltől 11 órakor este 9 08 „ „ „ 10 05 pkor	
Zala-Egerszegről Alsó-Lendvára	
Indul reggel 6 58 perczok és ideér reggel 9 59 perczok este 6 34 „ „ „ 9 08 „	
Csáktornayáról Alsó-Lendvára	
Indul reggel 5 33 perczok és ideér reggel 6 44 perczok délután 4 55 „ „ „ este 6 01 „	

HIRDETÉSEK.

2765/90

Árverési hirdetményi kivonat.

A muraszombati kir. járásbírósig mint telek-könyvi hatóság közhírre teszi, hogy Sininger Ferencz vegrehajlaton Beryak István vegrehajlati szenvedő éllim 15 frt 08 kr. tökéköv-telés és jarulekat iránti vegrehajlati ügyében a szembant-helyi kir. törvénysek (a muraszombati kir. járásbírósig) területén lévo Radofalva községben fekvő, a radofalva 3. szajkyében A. I. által felvét 5. házza, 3/4 telek 3/4 részére az árverést 1900 írban enonnal megallapított kibátlásti árban elrendelte és hogy a fennlebb megplótt ingatlan az 1890. évi december hó 20. napján d. e. 10 órakor Radofalva községében a községbíró házalán megírható nyilvános árverésen a megállapított kibátlásti árban aét is eladhatni fog.

Árverezeti saundoközők tartoznak az ingatlan becserának 10 szazalekát vagyis 103 frt — kri közsépubzen, vagy az 1881. évi november hó 1-en 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadikképes értékpapíron a ki-küldött kezehez letenni avagy az 1881. LX. tet. 170. §-a értelmében a büntetőzöknek a bíróságnal előleges elhelyezéssel kiálthitt szabályszerű el-ismervényt átsozgalatni.

Kelt a muraszombati kir. járásbírósig, mint telek-könyvi hatóságánál 1890. október 7-én.
KOVAcs, kir. albiró.